

Ahvenlammen metsien hoitosuunnitelma

1. Sijainti

Ahvenlammen hoidettava metsäalue sijaitsee Joutsenossa Ahvenlammen itäreunassa.

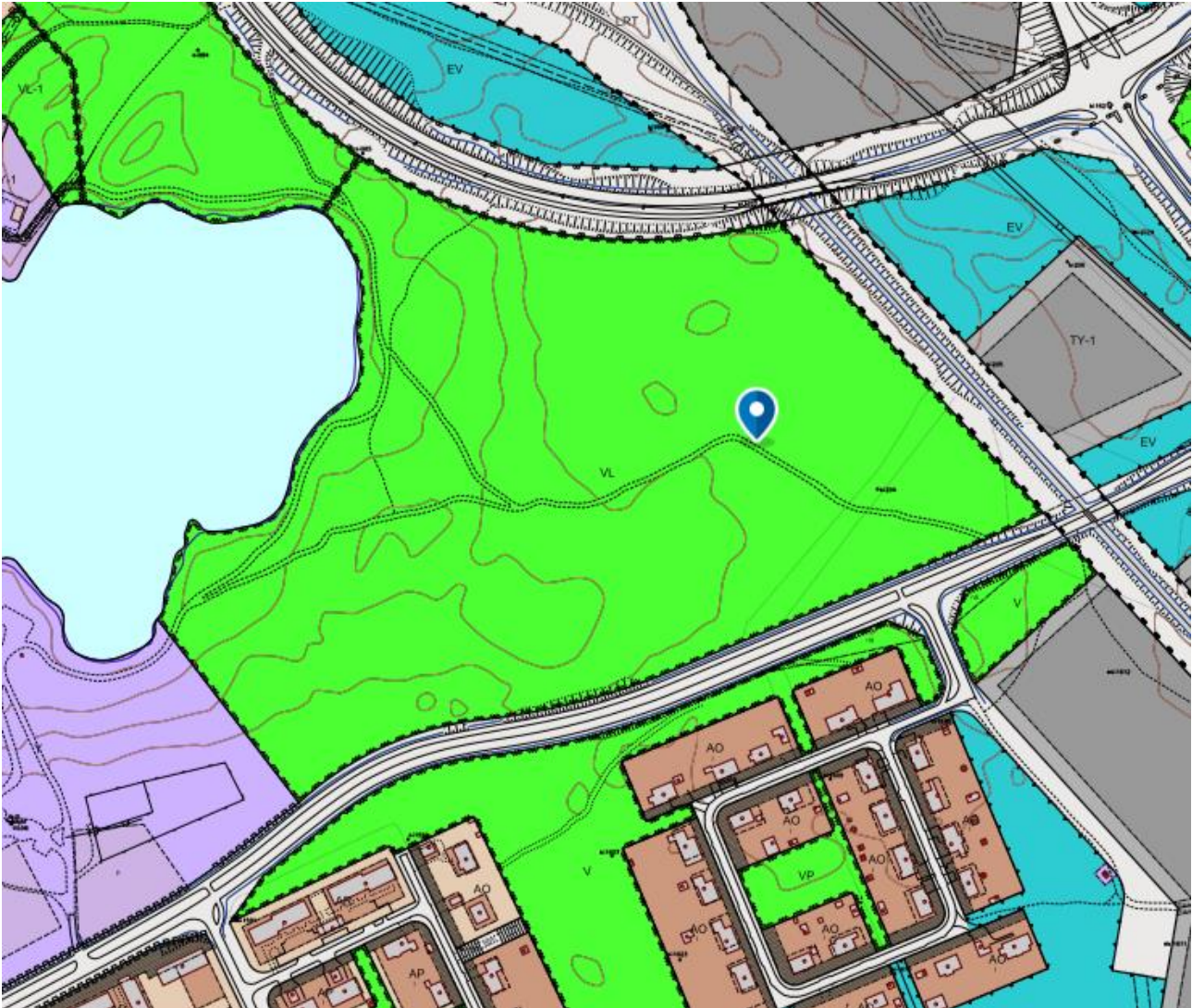
Ahvenlammen alueen käsittelypinta-ala on noin 7 hehtaaria.

Alue rajautuu Hongistontiehen, Joutsenon Pulpin tehtaan rautatiehen, Haukilahdentiehen sekä Ahvenlampeen. Lähistöllä sijaitsee Ahvenlammen kiertävä latu ja ulkoilureitti. Alueella on kunnallistekniikan verkostoa.

2. Asemakaavatilanne

Ahvenlammen pienalue on asemakaavassa osoitettu lähivirkistysalueeksi (VL).

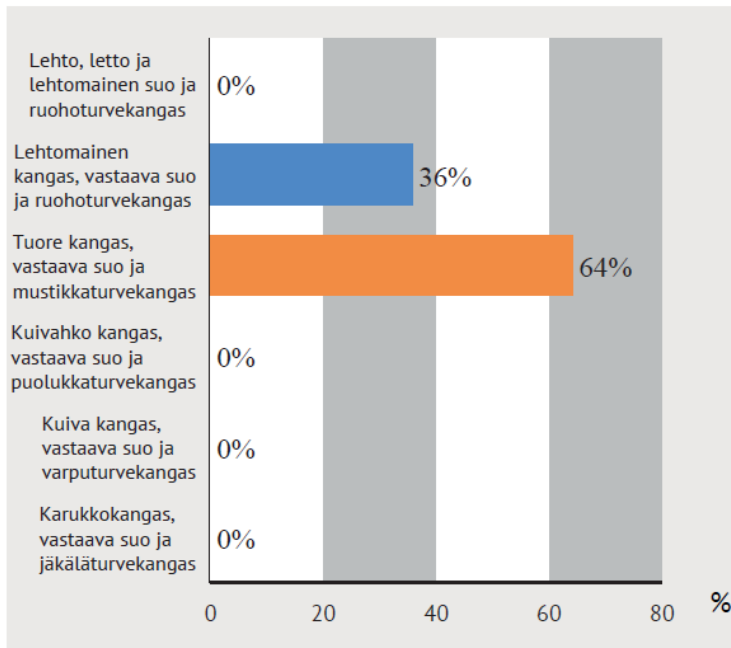

Lähivirkistysalue

3. Puustotiedot

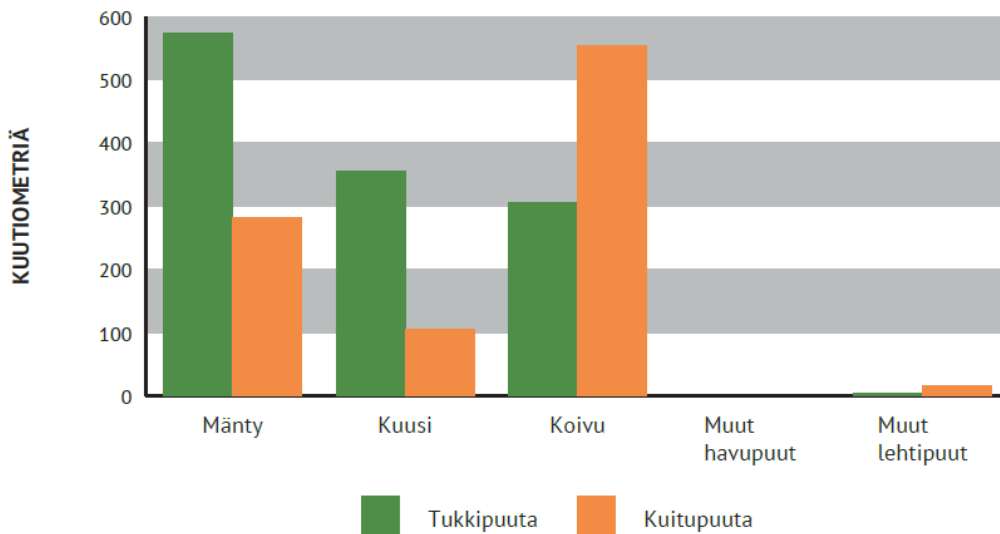
Puusto on pääasiassa varttunutta taajamametsää. Pääpuulaji on mänty.

METSÄMAAN KASVUPAIKAT

PUUSTOTIETOJEN YHTEENVETO NYKYHETKELLÄ

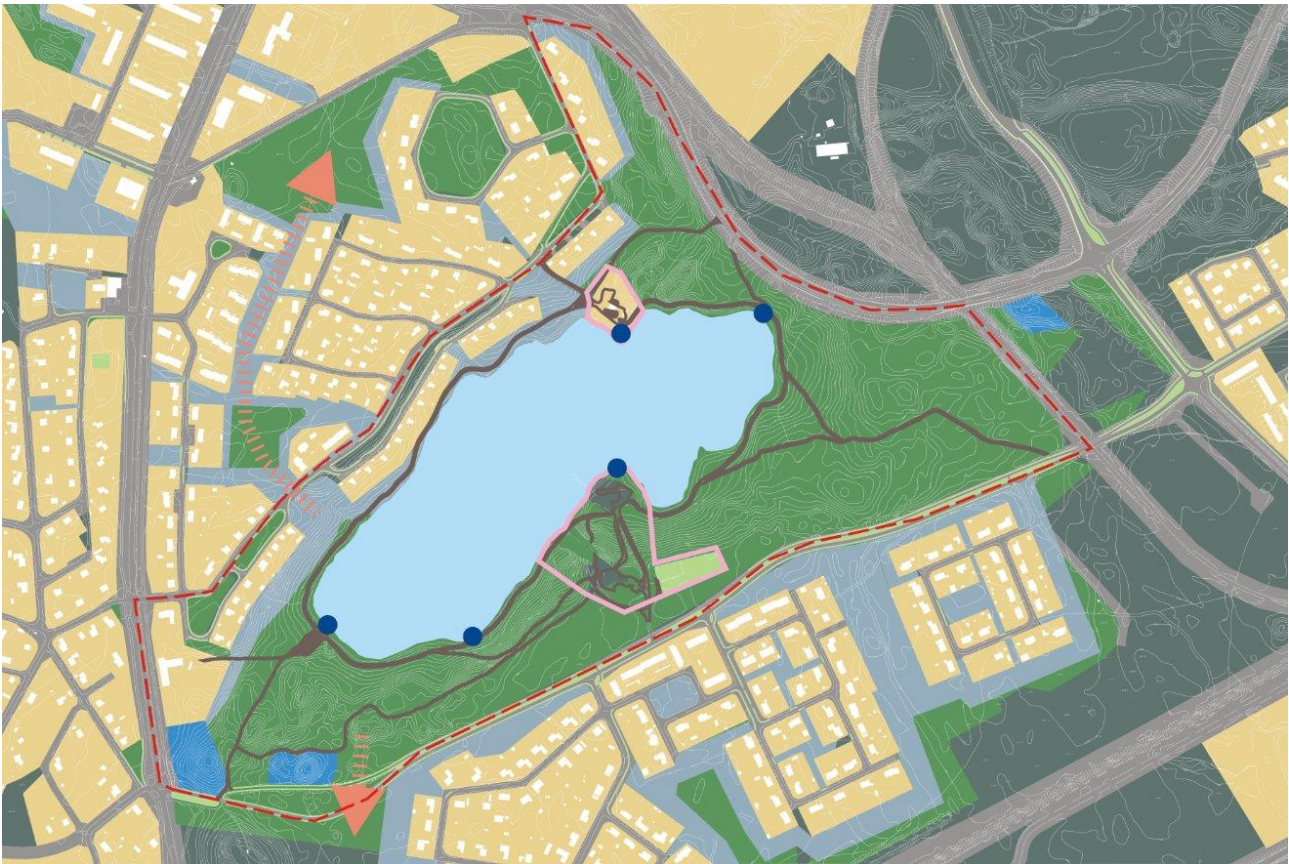
PUUSTO PUUTAVARALAJEITTAIN

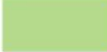

PUUSTON JA MAAPERÄN HIILIVARASTO

	NYKYPUUSTO	2030	2035	2040	2045
Puuston hiilivarasto, t CO ₂	2750	2264	2538	2820	3088
Maaperän hiilivarasto, t CO ₂	2864	4057	4963	4829	4822
Yht. t CO ₂	5614	6321	7500	7649	7909

4. Viheralueanalyysi

	Kaupungin omistamat metsät		Kaupungin omistamat puistoalueet
	Monimuotoisuusarvoja		Valtion ja yksityisten omistuksessa olevat viheralueet
	Ulkoilureitti		Rakennetut alueet
	Tontin reunan vaikutusalue		Tiet
	Virkistyspalveluiden ja toiminnan alue		Vesi
	Näkymäpaikka		Tarkastelualueen raja
	Viheryhteys		

Ahvenlammen ympäri kulkee valaistu kevyenliikenteen väylä. Käsittelyalue rajautuu ladun ulkopuolelle. Metsäalue rajautuu ulkoilualueeseen ja liikenneväyliin. Käsittelyalueella on jossain määrin maaston vaihteluita, pienialaisia suppia ja harjanteita. Lammen ympäristössä

maasto on kaltevampaa. Lähin asutus sijoittuu Hongistontien toiselle puolelle sekä Ahvenlammen pohjoispuolelle.

5. Alueen metsien kunnossapitoluokat

Käsittelyalueella olevat hoitoluokat:

M3 Ulkoilu- ja virkistysmetsä Ulkoilu- ja virkistysmetsät ovat ulkoiluun, retkeilyyn, liikuntaan, marjastukseen, sienestykseen ja virkistäytymiseen varattuja asuinalueiden läheisyydessä tai hieman etäämmällä sijaitsevia metsiä.

Käsittelyalueen ulkopuolella olevat hoitoluokat:

M1.1 Monimuotoisuudeltaan merkittävä arvometsäalue Arvometsät ovat erityisen arvokasta maisemaa, kulttuuriperinnettä, luonnon monimuotoisuusarvoja tai muita maanomistajan määrittämiä erityisiä ominaispiirteitä edustavia metsäalueita tai niiden osia taajamassa tai sen ulkopuolella.

M1.2 Virkistyskäytöltään merkittävä arvometsäalue Arvometsät ovat erityisen arvokasta maisemaa, kulttuuriperinnettä, luonnon monimuotoisuusarvoja tai muita maanomistajan määrittämiä erityisiä ominaispiirteitä edustavia metsäalueita tai niiden osia taajamassa tai sen ulkopuolella.

M2 Lähimetsä Lähimetsät ovat oleskeluun, leikkiin, kauttakulkuun, ulkoiluun, liikuntaan ja sosiaaliseen kanssakäymiseen varattuja asuinalueiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevia metsiä, joiden käyttö on päivittäistä.

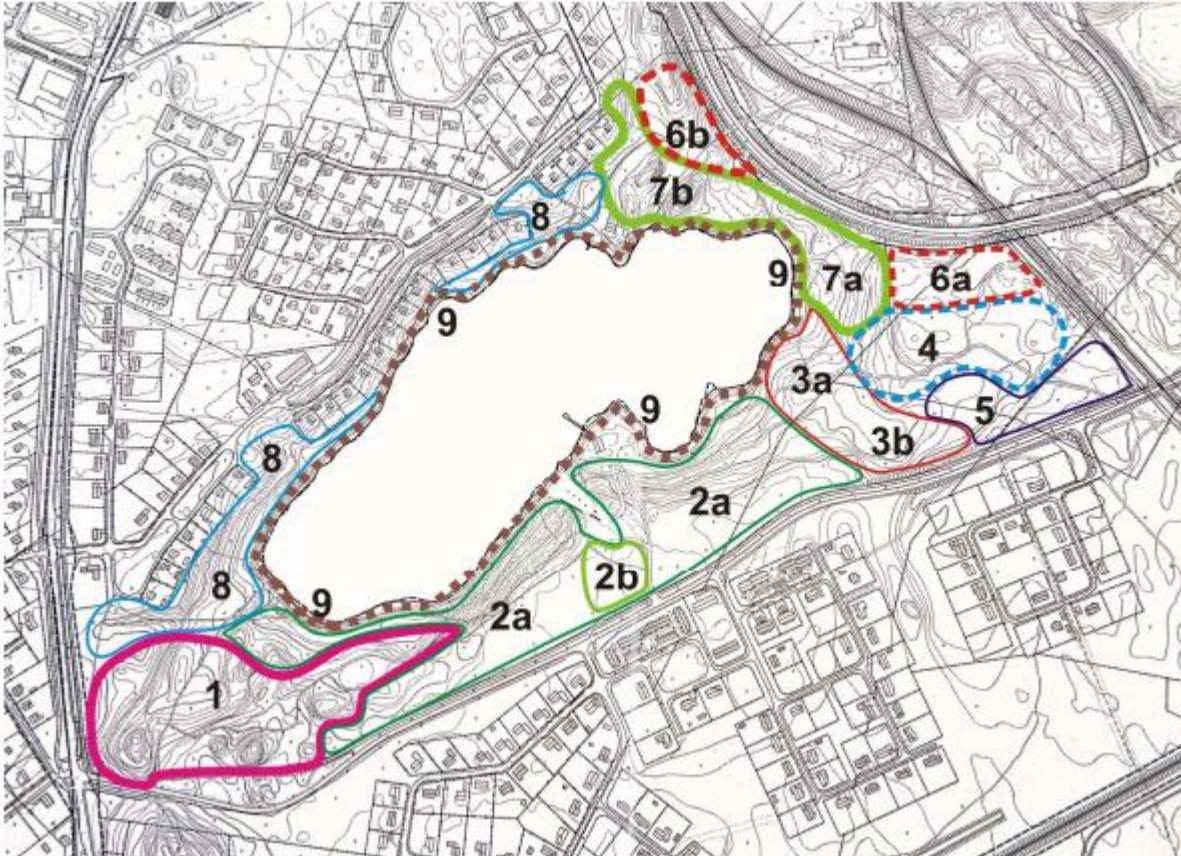
M4 Suojametsä Suojametsät ovat suojaamiseen, terveyden ja turvallisuuden edistämiseen varattuja asuinalueiden ja muun rakennetun ympäristön sekä erilaisten häiriötä aiheuttavien toimintojen, kuten liikenneväylien ja teollisuuslaitosten, välissä sijaitsevia metsiä.

6. Monimuotoisuustarkastelu

Arvokkaat elinympäristöt:

Käsittelyalueen keskiosassa on kostea painanne, jossa on ympäröivään alueeseen nähden luonnontilaisia piirteitä. Kohde ei täytä erityisen tärkeän elinympäristön ominaispiirteitä mutta on arvoltaan 'muu arvokas ympäristö', jossa lahopuun määrä, pienilmasto ja erikarakenteisuus vahvistavat alueen monimuotoisuutta. Käsittelyalueen yläreunassa on jyrkkä piensuppa, joka ei täytä PEFC:n arvokkaan elinympäristön kriteeriä mutta on maastokohteena arvokas säilytettävä kohde.

Alueelle laaditun keskustaajaman osayleiskaavan luontoselvityksen mukaan Ahvenlammen alueella ei esiinny erityisen arvokkaita luontotyyppejä. Ahvenlammen luonnosta on nostettu esiin metsäluonnon kannalta tärkeitä ominaispiirteitä Etelä-Karjalan allergia- ja ympäristöinstituutin laatimassa erillisessä luontoselvityksessä. Metsäluonnon kannalta tärkeimmät arvot sijoittuvat alueen kuusivaltaiseen lounaiskulmaan (1), koilliskulman lehtolaikkuun (7b) ja rantavyöhykkeelle (9). Vastaavat arvot korostuivat myös luonnonsuojelupiirin kommentoissa Ahvenlammen metsäsuunnitelman laatimisen yhteydessä. Luonnonsuojelupiirin kommentoissa korostettiin myös lehtipuuvaltaisten alueiden ja lahopuun merkitystä luonnon monimuotoisuudelle ja erityisesti linnustolle.

Etelä-Karjalan allergia- ja ympäristöinstituutin kartoitusalueen osa-alueet.

Lajihavainnot:

Laji.fi viranomaisportaalin havaintoaineiston mukaan kohteella ei ole asiantuntijoiden todentamia luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita lajeja. Lajeja ei myöskään havaittu maastokäynneillä. Käsittelyalueella ei tehty keskeisiä lajihavaintoja kaavan luontoselvityksessä. Allergia- ja ympäristöinstituutin luontoselvityksessä ei ollut keskeisiä lajihavaintoja käsittelyalueen osalla pois lukien kartioakankaali, josta tehtiin havainto maakaasulinjalla ja kissankäpälä lammen itäpäässä. Molemmat ovat silmälläpidettäviä lajeja.

Suosituksat monimuotoisuuden huomioimiseksi:

Käsitellään metsäalueita peitteisesti. Suositetaan eri-ikärakenteisuutta. Ranta-alueeseen jätetään reilu säästövyöhyke. Säästetään alueen keskellä sijaitseva kostea painanne, rannan läheisyydessä oleva lehtomainen lehtipuuvyöhyke ja pohjoisreunassa oleva suppa. Alueen lehtilahopuu ja lepät säästetään. Tehdään tarvittaessa tekopötkelöitä.

Muinaismuistot

Alueella ei ole muinaismuistokohteita

7. Osallistaminen ja vuorovaikutus

Alueen asukailta on pyydetty palautetta ja kommentteja alueen hoitoon liittyen. Hankkeesta on tiedotettu kaupungin verkkosivuilla, työohjelman hyväksyntävaiheessa, sekä maastotiedotteilla. Maastotiedotteisiin on lisätty mahdollisuus antaa palautetta karttakyselysovelluksen avulla. Luonnonsuojelupiiriltä on pyydetty kommenttia toteutussuunnitelmaan ja saatu seuraava palaute:

1. Säästetään rantaan reilu suojavyöhyke.
2. Säästetään lehtipuuvaltainen alue lammen itäreunassa.
3. Jätetään suojavyöhyke ulkoilureittiin nähden

Asukkaille annetaan myös mahdollisuus kommentoida alueen hoitosuunnitelmaa verkkopohjaisen kyselyn avulla.

8. Kohteen hoidon tavoitteet ja toimenpiteet

Virkistyskäytön edellytyksiä parannetaan edistämällä puuston elinvoimaisuutta ja helpottamalla liikkumista poluilla ja niiden ulkopuolella. Tavoitteena on poistaa heikentyvät, virkistyskäytön turvallisuutta vaarantavat, puut pois ulkoilureittien ja liikenneväylien reunasta. Katujen ja kevyen liikenteen väylien kunnossapito ja valaistus huomioidaan alueen reunoilla. Monimuotoisuutta vaalitaan jättämällä hoitamattomia alueita. Tämä myös tuo vaihtelua hoidetun ja hoitamattoman lähimaiseman välille.

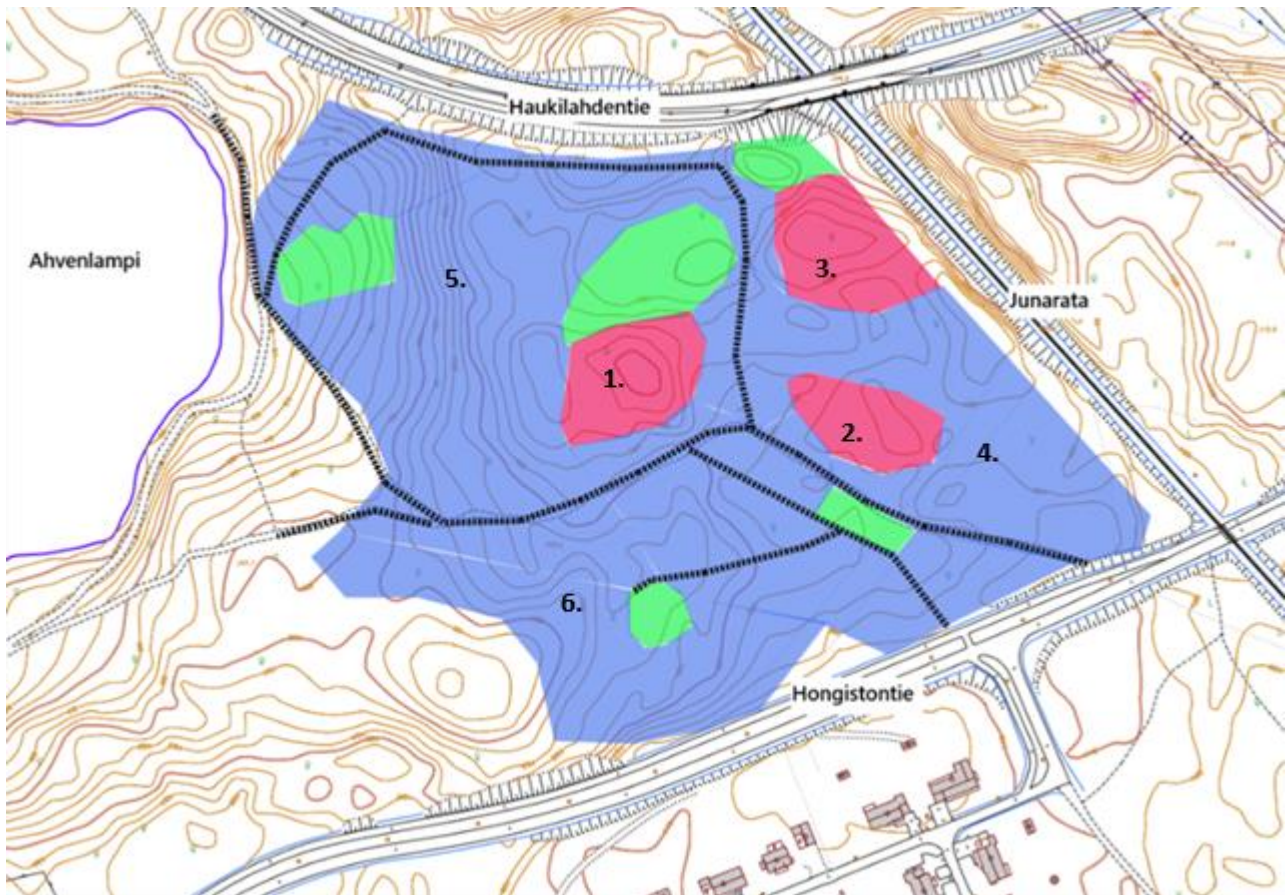
Pitkäaikaisen hoidon tavoitteena on ehkäistä hyönteistuhon leviäminen ympäröiviin metsiin ja uudistaa puustoa vähitellen. Hoidon myötä alikasvos saa lisää valoa ja elintilaa. Elinvoimainen puusto säilyy pidempään ja mahdollistaa puustolle pitkän kiertoajan. Alikasvoksesta kehittyy uutta puustoa tulevaisuutta ajatellen.

Alueelle perustetaan jatkuvan kasvatuksen seurantapiste, jossa voidaan seurata puuston kehittymistä erilaisista lähtökohdista, puiden kasvupaikan ollessa keskenään yhtäläiset.

Yleisiä metsänhoito-ohjeita käsittelyalueella:

1. Alueen hakkuutähteet kerätään pois (edistää liikkumista alueella).
2. Alueelle jätetään lahoppua luonnon monimuotoisuutta edistämään.
3. Harvennustiheyttä vaihdellaan työn edetessä (luo vaihtelevaa maisemakuvaa)
4. Suositaan jalopuita ja lehtipuustoa.
5. Käsittelyssä säästetään myös alikasvosta.
6. Rantaan jätetään käsittelemätön suojavyöhyke.

9. Kohteen hoitosuunnitelma pienalueittain

- Käsittelyn ulkopuolelle jätettävä alue
- Pienaukkohakkuu koneellisesti. Puusto uudistetaan eri menetelmin.
- Yläharvennus / Harvennus koneellisesti, pienpuuston hoito metsurityönä

1. Pienaukko. Alikasvos raivataan ja tehdään pienaukkohakkuu. Maata ei muokata. Puusto uudistetaan luontaisesti.
2. Pienaukko. Alikasvos raivataan ja tehdään pienaukkohakkuu. Maaperä laikutetaan ja puusto uudistetaan luontaisesti.
3. Pienaukko. Alikasvosta ei raivata, tehdään pienaukkohakkuu. Hyödynnetään olemassa olevaa alikasvosta uuden metsän kasvatukseen.
4. Yläharvennus koneellisesti. Säästetään männyt (pois lukien koneuralle jäävät puuyksilöt). Poistetaan kuusia ja yksittäisiä koivuja. Hakkuussa säästetään alikasvosta. Metsurityönä tehdään pienpuustonhoito ennen hakkuuta, jossa raivataan auki ajourat ja paljastetaan hakkuussa poistettavien puiden tyvet.

- Ulkoilureittiin jätetään n. 10-15 metrin suojaetäisyys (pl. reitin ylitys kuviolle 6).
Pienaukon 1 viereen jätetään laajempi säästövyöhyke kosteaan painanteeseen.
5. Harvennetaan puustoa vaihtaen harvennustiheyttä. Lehtipuu- ja kuusivaltaisimmilla osilla jätetään puustoa tiheämmäksi. Pyritään säästämään alikasvosta.
Ulkoilureittiin jätetään 10-15 metrin suojaetäisyys. Vaaralliset puut poistetaan.
Rantaan jätetään suojavyöhyke ja ladun risteysalueen kohdalla oleva lehtipuuvaltainen laikku jätetään käsittelemättä.
6. Harvennetaan koivikkoa. Alueen keskelle jätetään pienialainen säästölaikku.

Yleisesti metsänhoidosta:

Alueen hoidolla pyritään ylläpitämään puuston elinvoimaa ja siten pitkittää sen elinikää. Elinvoimainen puusto lisää viihtyvyyttä ja edistää alueen virkistyskäyttöä ja turvallisuutta. Se myös ennalta ehkäisee laajamittaisen metsätuhojen muodostumisen. Elinvoimaisen puuston hoito on taloudellisempaa. Puun kaadot voidaan toteuttaa harkitummin. Esimerkiksi kaatosuunnat ovat epävarmempia heikkokuntoisella puustolla.

Yllä olevan puuston lisäksi hoidetaan alikasvosta. Pyrkimyksenä on kasvattaa alikasvoksesta uusi puusukupolvi tulevaisuutta silmällä pitäen. Uusien puiden istuttaminen edellyttää laajempia hakkuita ja maanmuokkausta. Muun muassa tästä syystä puustoa pyritään kasvattamaan ns. eri-ikärakenteisesti eli alikasvosta ja yllä olevaa puustoa yhtäaikaaisesti. Jos kumpaakaan kasvatusjaksoa ei hoida, puusto riukuuntuu, latvusto supistuu, siemenniskyky heikkenee ja puuston eliniän odote laskee.

Tonttien läheisyydessä pyritään lisäämään tonttien valoisuutta ja helpottamaan kiinteistöjen hoitoa. Vastaavasti tontin reunojen suojavaikutusta voidaan parantaa tekemällä peittäville latvustolle lisätilaa. Halutessaan asukkaat voivat tonttien rajassa pidättäytyä hoidosta ja painottaa luonnonmukaisempaa hoitoa.

Hoidettavalle alueelle jätetään myös luonnontilaisia osuuksia. Nämä vahvistavat alueen monimuotoisuutta toimien peitteisinä siirtymäreitteinä ja piilopaikkoina riistalle. Ne myös tarjoavat varjoa ja kosteutta hyönteisille ja muille pieneliöille. Peitteisyys ja alueen käsittelemättä jättäminen lisää metsän tuntua. Maisemallisesti se pehmentää metsänkäsittelyn muutosvaikutusta ja nopeuttaa maaperän elpymistä.

Hoidettujen ulkoilureittien ympäristössä kiinnitetään huomiota liikkujien turvallisuuteen. Turvallisuusriskejä voivat aiheuttaa putoavat latvat, reitille tulevat oksat, heikot risteysalueen näkyvyydet, reitille kaatuneet rungot. Erityistä huomiota on kiinnitettävä alueilla, joissa asukkaat liikkuvat pyörillä tai sähkökäyttöisillä kevytkulkuneuvoilla. Turvallisuuden tuntua voi lisätä myös syventämällä näkyvyyttä metsäalueen sisälle. Tämä voi olla tarpeen pimeillä tai heikosti valaistuilla alueilla.

10. Maisematyöluvan tarve

Alueen käsittely ei edellytä maisematyölupaa.

11. Arvioitu toteuttamisaikataulu ja työmenetelmä

Arvioitu toteutumisaikataulu:

Helmikuu 2026. Työmaan arvioitu kesto on noin 2 viikkoa.

Työmenetelmä (koneellinen, miestyö):

Pienpuusto raivataan manuaalisesti. Alueen muu metsätyö toteutetaan koneellisesti.

Alla linkki avaa hoitosuunnitelman kommentoinnin Maptionnaire sovelluksen avulla:

Kysely on avoinna 12.1.2025 saakka!